

РЕШЕНИЕ

№ 2249

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7034** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал. 1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Л. С. Р. против Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ, с което са оставена без уважение жалбата на Р. срещу разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Сочи, че не споделя доводите на решаващия орган относно стажа му касаещ командировката ми в ГДР през 1979-19881 г., съответната категория на труд положен при работодателя МЗ „Червена звезда“ и стажа при работодателя [фирма]. Моли решението и оспореното разпореждане да бъдат отменени по мотиви изложени в жалбата.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, явява се лично и чрез адв.М. и адв.Д.-М., поддържат изложеното в жалбата. Подробни съображения излагат в писмени бележки. Претендират присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрк.М. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Моли да не се кредитира оспорената от ответника експертиза относно категоризирането на трудовия стаж. Претендира присъждане на разноски по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

СПП, редовно призована не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното: При първото разглеждане на делото от АССГ, след като е изяснил фактическата обстановка е приел, че жалбоподателят не отговаря на законовата предпоставка, регламентирана в чл.68 от КСО за наличие на 37 години и 8 месеца надлежно доказан осигурителен стаж. Жалбоподателят не е внесъл осигурителни вноски по чл.9а, ал.2 от КСО за недостигащия осигурителен стаж, поради което отказът за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се явява правилен и законосъобразен, поради което съдът отхвърлил жалбата.

При осъществено касационно обжалване, по жалба на Л. С. Р., с постановеното Решение № 4757 / 12.07.2018 г., по адм. дело № 2492 / 2017 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата му против Решение № 2153 – 21 - 26 / 06.02.2017 г. на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - С. град (ТП на НОИ – С. град) и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН] / 40 / 31.05.2016 г. на ръководител „ПО“ при ТП на НОИ - С. град, ВАС, VI отделение е върнал делото за ново разглеждане, с указания, че оспореното съдебно решение е неправилно поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. В решението е посочено, че АССГ правилно не е зачел стажа положен от Л. Р. при осигурител [фирма] в периода 01. 04.1990 г.-06.09.1991 г., тъй като не е надлежно заверен в трудова книжка №166 / 10.05.1971 година. Посочено е още, че е неизяснена фактическата обстановка, което не дава възможност на касационната инстанция да се произнесе по приложението на материалния закон. Дадени са указания, че, при новото разглеждане на делото, съдът следва да назначи съдебна експертиза изготвена от нещо лице със специална знания в областта на машиностроенето, да изясни спорния въпрос относно категорията труд полаган от Л. Р., за времето 12.06.1979 г. – 20.01.1982 г. на длъжността ”шлосер” в КИМ „Червена звезда” – гара Дебелец и в ГДР, и съответно - относно изпълнението на условията за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 КСО.

С решение № 2153-21-26 от 06.02.2017 г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ е била отхвърлена жалбите на Р. и било потвърдено разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“. Решението е издадено от компетентен орган – Директора на Териториално поделение-С. град съгл. чл.117, ал. 1 КСО, видно от представената на л. 358 от делото заповед от 27.07.2012г., с която Т. Б. В. е назначен на посочената длъжност.

С разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“ е отказано отпускането на пенсия на жалбоподателя за осигурителен стаж и възраст, доколкото Р. не разполага с предвидената в закона осигурителен стаж.

Със заявление вх. № МП-59409/13.05.2014г. Л. С. Р. е поискал да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представил изискуемите съгласно чл.2 от НПОС документи за осигурителен стаж и осигурителен доход и документ за прекратяване на осигуряването. С оглед на изричното декларирано искане на жалбоподателя да му бъдат отпуснати пенсии от Германия и Б. съобразно положения от него стаж в тези държави, пенсионният орган е поискал потвърждаването му респективно до Германския и Белгийския осигурителни институти.

В хода на образуваното пенсионно производство жалбоподателят е уведомен на 11.07.2014г. за извършеното зачитане на осигурителния му стаж съобразно представените от него и надлежно оформени документи, както и че са предприетите действия за потвърждаване на положения от него трудов стаж в Германия и Б. и след

получаване на отговор, длъжностното лице по чл.98 от КСО ще се произнесе по правото на пенсия.

Длъжностното лице по чл. 98 от КСО е предприело действия за изясняване на положения от лицето осигурителен стаж при осигурителя КИМ "Червена звезда" Дебелец, оформен в трудова книжка и удостоверение образец УП-3 изх. № 25/10.03.2014г., издадено от правоприемника му [фирма]. Изясняването му се е наложило, тъй като по събраните и налични документи относно този осигурителен стаж по трудова книжка в по-голямата си част се дублира със стажа на жалбоподателя, положен в Германия.

От отговора на [фирма] явяващ се правоприемник на КИМ "Червена звезда" Дебелец и след проверка в съхраняваната разплащателна документация е удостоверено, че Л. Р. в периода 24.07.1979г.-31.10.1981г. не е осъществявал трудова дейност на територията на Република България и не е осигуряван съгласно българското законодателство. В разплащателните ведомости на дружеството липсват данни за жалбоподателя, поради което УП-3 изх.№ 25/10.03.2014г.е анулирано.

Междувременно Германския осигурителен институт е потвърдил, че Л. Р. е осигуряван в Германия в периода 24.07.1979г.-31.10.1981г., но процедурата по преценка на правото на пенсия по немското законодателство продължава. Потвърден в хода на производството е и осигурителен стаж в периода 01.01.1992г.-31.12.1994г. от Белгийския осигурителен институт в размер на 01 година 07 месеца и 19 дни.

Според пенсионният орган стажът положен при осигурител [фирма] в периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. и фигуриращ в трудова книжка №166/10.05.1971 г. не е надлежно заверен за този период, както и че лицето не е представило осигурителна книжка, съгласно чл.6 от ПП на дял III на КТ от 1951 г. /отм./, поради което този период не е зачитан при преценка на правото на пенсия.

По служебен почин от контролните органи при ТП на НОИ С.-град и със съдействието на жалбоподател, била извършена проверка на осигурител [фирма], с оглед удостоверяване на осигурителен стаж и доход на жалбоподателя в периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. при този осигурител. Осигурителят е заличен от търговския регистър, считано от 01.01.2012г. на основание §5, ал.1 от Закона за търговския регистър. На адреса посочен за седалище на осигурителя, не е открит собственика или негов представител, поради което проверка на този осигурител не може да бъде извършена.

При така установени обстоятелства, пенсионният орган приел, че за периода 12.06.1979г.-23.07.1979г. и 01.11.1981г.-20.01.1982г., положения труд на длъжност шлосер при осигурител КИМ "Червена звезда" Дебелец бил при условията на трета категория труд, а осигурителния стаж в периода 23.07.1979г.-31.10.1981г. за положен съгласно немското законодателство.

С оглед събраните факти и обстоятелства е постановено разпореждане № [ЕГН]/30 от 17.04.2015г. от ръководител "ПО", с което е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя. В мотивите на административния акт е посочено, че на жалбоподателя е зачетен общ осигурителен стаж по българското, немското и белгийското законодателство в размер на 37 години 01 месец 00 дни, в който е включен и зачетения осигурителен стаж при КИМ "Червена звезда" Дебелец, както и положения в Германия по периоди. Отражено е, че съгласно констативен протокол изх. № УП-1791 #2/11.02.2015г. не се зачита за осигурителен стаж за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от ЕТ С. К.. Пенсионният орган обосновава отказа

си и на обстоятелството, че в предоставения срок за закупуване на недостигащ стаж жалбоподателят не е представил доказателства за извършеното плащане.

Производството по оспорването на разпореждане №[ЕГН]/ 40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“ и потвърждаващото го Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ е идентичен с гореизложеното, като касае размерът на зачетения осигурителен стаж на лицето във връзка с правото му на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по КСО.

По допълнително приобщените към административната преписка документи, както и в изпълнение на Решение на Директора на ТП на НОИ - С. град от 06.11.2015г., е извършена допълнителна проверка на [фирма], обективирана в Констативен протокол от 11.12.2015г. Въпреки предприетите от компетентните органи действия вследствие на липсата на автентични документи за времето 01.04.1990г. -06.09.1991г., осигурителния стаж положен при цитирания осигурител не може да бъде зачетен и взет предвид при преценката на правото.

В производството по оспорването на разпореждането от 31.-05.2016г. Р. е внесъл допълнителни осигурителни вноски чрез [фирма] на дата 15.09.2016г. При направена проверка обаче в информационната система, а именно РОЛ не се установи да има допълнително внесени осигурителни вноски, които да касаят гореспоменатия осигурител. С писмо изх. № 1012-21-1430#1 от 31.10.2016г. от Дирекция „КПК“ при ТП на НОИ -С. град е изискано да бъде извършена проверка на осигурителя [фирма] за времето 01.01.2003г.-21.05.2003г., с цел установяване на изложените факти. Видно от отговор с вх. № 1012-21-1430#2 от 15.11.2016г. органите по чл.108 от КСО са установили, че [фирма] не е пререгистрин в срока по §4, ал.1 от ПЗРЗТР, поради което същият е заличен служебно, считано от 01.01.2012г. Установено е, че Ю. В. Г. е с постоянен и настоящ адрес в [населено място]. С оглед установените данни с последващо писмо изх. № 1012-21-1430#3 от 16.11.2016г. е поискано да бъде извършена проверка на едноличния търговец от компетентното ТП на НОИ -гр. Я.. На 25.01.2016г. е получен отговор вх. № 1012-21-1430#4, от който е видно, че на собственика на едноличния търговец е изпратена покана по постоянния адрес да се яви в ТП на НОИ - [населено място] с цел изясняване на осигурителния стаж на Л. Р.. Писмото е получено от бащата на Ю. Г., който заявява, че същият не живее и не работи на територията на област Я., поради което проверка не може да бъде извършена.

По изложените съображения и предвид установените данни, аргументите на жалбоподателя, отнасящи се до обстоятелството, че има допълнително внесени осигурителни вноски, не могат да бъдат потвърдени, нито от данните в РОЛ, нито от предприетите действия от ТП на НОИ - С. град, в съответствие с изискванията на АПК.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че зачетения осигурителен стаж на лицето положен в [фирма] е както следва: 01.11.2002г. - 31.12.2002г. в размер на 00г., 02м., 00д. и 01.01.2003г. - 25.05.2003г. в размер на 00г., 02м., 11д. на длъжност ел. техник".

По делото са приети като доказателства, тези по административната преписка, приложените с жалбата и приетите от настоящият състав – постановление №16/1976г., разпореждане на Министерски съвет от 07.04.1958г., както и писмо от Столично управление „Социално осигуряване“, заповед № 2146/ 27.07.2012г.; заповед №1712 /17.08.2015г на Управителя на НОИ, представените писмени доказателства към молба

на жалбоподателя от 30.03.2018 г.

При първоначалното разглеждане на делото са изслушани заключенията на основна СИЕ и заключението на допълнителната такава, от които става видно, че общия трудов стаж на Р. възлиза на 37 години, 3 месеца и 7 дни. Ако бъде призван стажа от работодателя [фирма] 2 месеца и 24 дни и трудови стаж от [фирма] посочен в трудовата книжка – 6 месеца и 15 дни, то общия трудов стаж на Р. бил възлизал на 37 години, 7 месеца и 29 дни. Съгласно разработените два варианта в допълнителното заключение, е налице разлика относно стажа по календар и стажа по заверка на трудовата книжка, като разликата във вариантите се дължи на преценката на стажа при работодател – [фирма], [фирма], и категорията на стажа при КИМ „Червена звезда“ -гр.Дебелец.

Във връзка с дадените указания в мотивите на решение № 9363/18.06.2019 г., по адм дело № 13603/2018 г. по описа на ВАС, VI отделение, настоящият състав на АССГ е назначил с определение от 30.09.2019 г. ССЕ. Вещото лице е отговорила на поставените задачи задълбочено и компетентно, като съдът кредитира същото изцяло. В хода на настоящото съдебно производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства, както и представените в с.з. от страните допълнителни такива (писмо изх. № 17/12.02.2020 г. от [фирма]). Видно от същото на основание Заповед № 326/11.11.1979 г. на директора на КИМ „червена звезда“ – [населено място], на приведените работници ГДР е било разпоредено да се заплаща допълнително месечно възнаграждение в левове /по тарифна щатна заплата/ на основание разряда с който е назначен в КИМ „Червена звезда“ преди заминаване за ГДР, в съответствие с изискванията на постановление 32/20.07.1979 г. на чл. 3, ал. 2. Отразените данни в партидната книга представляват информация за заплащане на лицето Л. Р., но това са суми без удържани данъци. Установява се още, че ТП на НОИ – С. град, Дирекци „Пенсии“ с тяхно писмо изх. № МП-59409#12/31.07.2014 г., е уведомило, че ГДР е потвърдил осигурителен стаж за времето от 24.07.1979 г. до 31.10.1981г., на г – н Р., където той е упражнявал фактически трудовата си дейност. Във връзка с това е наложена корекция в издаденото удостоверение за осигурителен стаж УП – 3 № 25/10.03.2014 г. от нас. С Удостоверение изъ. № 77/13.08.2014 г. е анулиран трудов стаж за периода 24.07.1979 г. до 31.10.1981 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Настоящият състав намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила, но в несъответствие с материалноправните разпоредби, поради следното:

Спорът по делото се свежда основно до продължителността и категорията на зачетения осигурителен етаж на жалбоподателя за периода 12.06.1979г. - 20.01.1982г.; незачитането от пенсионния орган на осигурителен етаж за периода 01.04.1990г. - 06.09.1991г. от [фирма]; продължителността на зачетения осигурителен стаж за периода 01.11.2002г.- 25.05.2003г. от [фирма] и неправилно зачитане на осигурителен стаж в ПМУ КЦИВ С. за периода 11.05.1971 г.-11.03.1978г. в размер на 6 години и 1 месец, вместо 6 години, 10 месеца и 1 ден, както и искания за зачитане на стаж в размер на календарната му продължителност за всички периоди, отразени в трудовите книжки на жалбоподателя. независимо от извършената заверка от работодателя.

Според настоящият състав, при зачитането на осигурителен етаж за спорните периоди, административният орган е спазил всички приложими по време на полагане на стажа законови разпоредби за надлежното му установяване и зачитане и разпоредбите по категоризиране на труда, като е взел предвид всички събрани в административното производство доказателства в тяхната съвкупност.

За периода 11.05.1971г.-11.03.1978г. в трудова книжка № 166/10.06.1971 г. е надлежно заверен осигурителен етаж в размер на 6 години и 1 месец, положен като монтьор по КИП и А в ПМУ КЦИВ - С.. При преценка правото на пенсия правилно за този период е зачетен осигурителен стаж в размер на 6 години и 1 месец съобразно заверката в трудовата книжка. Стажът е зачетен от втора категория труд по т.ббг от ПКТП/отм./ Според съда, искането на жалбоподателя за този период да му бъде зачетен стаж от втора категория труд в размер на календарната продължителност на периода е неоснователно.

Съгласно т.6, ал.2, б. "в" от Инструкция № 2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж /обн. ДВ. бр.20/12.03.1968г./, действаща през спорния период, в трудовата книжка се вписва продължителността на придобития от работника или служителя трудов стаж към датата на прекратяване на трудовия договор, изчислена по посочения в т.7 от инструкцията начин. В т.8 от Инструкцията изрично е регламентирано, че удостоверенията обр.УП-30 и УП-2 и трудовите книжки се подписват от ръководителя и отговорния счетоводител и се подпечатват с печата на учреждението, предприятието или организацията. Съгласно Инструкцията редовните вписвания в трудовите книжки за придобит до 1 юли 1960 година трудов стаж служат за класиране и пенсиониране, макар и да не са оформени по начина, указан т.6, ал.1. б'V, ако изплащателните документи за това време липсват. Възможността за зачитане на неоформен по реда на Инструкцията трудов стаж само за периода до 1 юли 1960 година е свързана с действащата до приемането ѝ Инструкция за данните, които е необходимо да съдържа трудовата книжка за установяване на трудов етаж за пенсиониране и класиране /обн.ДВ, бр.53/01.07.1960г./, в която за първи път е регламентирано задължение на работодателя за вписване на изслуженото време в предприятието и съответствието му с изплащателните ведомости или други разплащателни документи, което следва да бъде подписано от ръководителя и отговорния счетоводител и подпечатано с печата на учреждението.

Според съда, видно от посочените разпоредби, липсва законово основание при преценка правото на пенсия на жалбоподателя да бъде зачетен осигурителен стаж за периода 11.05.1971 - 11.03.1978г. в по-голям размер от надлежно заверения трудов стаж от работодателя.

За периода 12.06.1979г. - 20.01.1982г. при преценка правото на пенсия е зачетен осигурителен стаж от трета категория в общ размер 2 години, 7 месеца и 7 дни както следва: от 12.06.1979г. до 23.07.1979г.- 2 месеца и 11 дни / шлосер в КИМ "Червена звезда" Дебелец - по удостоверение УП-3 №25/10.03.2014г. от [фирма]; за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. - 2 години, 3 месеца и 7 дни - положен стаж в Германия / зачетен в календарната продължителност при

спазване на чл.16, ад.4 от НПОС/; за периода 01.11.1981г.-20.01.1982г.-2 месеца и 19 дни / по УП-3 №25/10.03.2014г. от [фирма]/.

В трудовата книжка на жалбоподателя за целия период е оформен стаж като шлосер в размер на 2 години, 4 месеца и 10 дни от КИМ "Червена звезда" Дебелец. Представен е и образец УП-3 № 25/10.03.2014г., издаден от [фирма]. За част от отразения в трудовата книжка период -24.07.1979г.-31.10.1981г. е потвърден стаж от Германския осигурителен институт.

С оглед установеното дублиране на стажа, потвърден от Германия, с отразения стаж, видно от удостоверение изх.№ 77/13.08.2014г.. издадено след извършена проверка, за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. Л. Р. не е осъществявал трудова дейност на територията на Република България и не е осигуряван съгласно българското законодателство, поради което [фирма] анулира трудовия стаж за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. в УП-3 №25/10.03.2014г.

Съгласно чл.3 от действащата по време на полагане на стажа в Германия Спогодба между правителството на Н. република България и правителството на Германската демократична република за сътрудничество в областта на социалната политика, задължението за осигуряване и вноски по обществено осигуряване на работници и служители се уреждат съгласно законните разпоредби на страната, на чиято територия се упражнява трудовата дейност, даваща основание за обществено осигуряване, доколкото в тази Спогодба не се предвижда друго.

Осигуряването на Р. е провеждано съгласно посочената Спогодба, което се доказва и от обстоятелството, че за периода 24.07.1979г.-31.10.1981г. на Л. Р. е потвърден осигурителен стаж от Германия, въз основа на който му е отпусната и пенсия от Германия. Видно и от представения образец УП-2 018/20.03.2015г. издаден от [фирма], за работата си в Германия за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г., жалбоподателят няма получено възнаграждение, върху което да са внесени осигурителни вноски.

При преценка правото на пенсия е зачетен стаж за целия период от 12.06.1979г. до 20.01.1982г., като съдът счита доводите на жалбоподателя относно категорията на зачетения осигурителен стаж. За зачитане па трудов/осигурителен стаж от определена категория труд е необходимо същия да попада в конкретна точка от действащия по време на полагане на спорния стаж Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /отм./.

Въз основа на събраните в хода на делото доказателства, съдът намира за основателни твърденията на жалбоподателят затова, че трудът за периода 12.06.1979 г.- 20.01.1982 г. е от втора категория труд. Според относимия към датата на подаване на заявлението текст на чл. 68, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) от Кодекса за социално осигуряване (КСО), право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 60 - годишна възраст от жените и 63 - годишна възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. От 31 декември 2011 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна

година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 63 - годишна възраст за жените и 65-годишна възраст за мъжете. На основание чл. 68, ал. 2 КСО от 31 декември 2011 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 37 години за жените и 40 години за мъжете. Към датата на подаденото заявление – 13.05.2014 г., лицето има навършени 63 години 11 месеца и 2 дни. В текста на § 9, ал. 1 ПЗР на КСО времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс, поради което стажът на Р. в КИМ "Червена звезда" - Дебелец и в Германия следва да се зачете както за съответния период от време, така и по отношение на категорията труд, при която е полаган. Доколкото се касае за стаж положен и в Германия, поради завършеност на осигурителните периоди там, приложение следва да намери и чл. 37, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, в относимата към датата на подаване на заявлението редакция. Същата предвижда, че когато осигурителният стаж, придобит извън страната, съвпада с български осигурителен стаж, той се зачита при спазване на разпоредбите за приложимо законодателство на съответния международен договор. В случая релевантното право относно възникналите осигурителни права на лицето се явява цитираната Спогодба, при зачитане на осигурителния стаж, придобит докато лицето е било на работа в ГДР. За пълнота на изложението следва да се посочи, и че на основание чл. 6 Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на схемите за социална сигурност (ОВ L 166, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12), приложим и за претендираното право от жалбоподателя, освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, компетентната институция на държава членка съгласно чието законодателство придобиването, запазването, времетраенето или възстановяването на правото на обезщетения, зависи от завършването на периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, зачита до необходимия размер периодите на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава - членка, все едно че периодите са завършени съгласно прилаганото от нея законодателство. Така разписан текстът на чл. 6 от Регламента е свързан с придобиване на субективното право на пенсия на лицето, при наличие на материалните предпоставки по съответния национален закон и зачитане на периодите на осигуреност, които са завършени в друга държава - членка и не съвпадат с тези по вътрешното право. Регламент 883 / 2004 в чл. 87, т. 2 от преходните си разпоредби посочва, че всеки осигурителен период и, когато е необходимо, всеки период на заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, завършен съгласно законодателството на държава - членка преди датата на прилагане на настоящия регламент в съответната държава - членка, се зачита за

определянето на правата, придобити съгласно настоящия регламент. Правото да се определи труда към съответната категория, съобразно характера и особеностите на полагането му, е било предоставено на Министерски съвет и на основание чл. 2 от Закона за пенсиите (сега отм.). Този закон е бил относим към периодите, за които е спорно от каква категория следва да бъде зачетен положението от Р. труд за правото му на пенсия за осигурителен стаж и възраст (тогава „пенсия за изслужено време и старост“). Диференциация на категориите труд е направена в Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП, сега отм.), съобразно спецификите на отделните производства и дейности. Видно от ПКТП (отм.) работниците и служителите, които заемат съответните длъжности в структурата на предприятията в широкия смисъл на това понятие, полагат труд от първа категория съответно по чл. 1 до чл. 65 от Правилника. Трудът, който е втора категория е обозначен за съответните длъжности от чл. 7 до чл. 65 (Раздел II). Изброяването на лицата, чиито труд е от първа или втора категория труд не е изчерпателно, защото в чл. 67, ал. 1 ПКТП (отм.) е въведена обща разпоредба, че трудът на работниците и служителите посочени в раздел I и II на Правилника, се причислява към съответната категория, независимо в кой отрасъл на производството е положен, щом работата им е свързана със същата вредност и тежест на труда. В текста на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) са посочени документите, въз основа на които се прави преценка на доказани трудов и осигурителен стаж, съответно същите са относими и към установяване категорията труд. От друга страна, съгласно чл. 16, ал. 4 от НПОС - осигурителен стаж, зачетен от друга държава, с която Република България прилага международен договор в областта на социалното осигуряване, като положен при специфични условия на труд, съответстващ на първа и втора категория по българското законодателство, се взема предвид при преценка правото на пенсия в неговата календарна продължителност, без да се превръща по реда на чл. 104 от КСО, освен ако в международен договор е предвидено друго. За изясняване основателността на тези твърдения следва да се анализира заключението на допуснатата ССЧЕ. Заключението следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства. Експертът е проверил коректно наличните по делото писмени доказателства. Направените изводи са логични, обосновани и вътрешно непротиворечиви. Заключението е последователно и компетентно. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените му въпроси и е изложило изводите си след проверка и анализ на приложените към административната преписка писмени документи.

В своята експертиза вещото лице е установило, че от 12.06.1979 г. -20.01.1982 г. жалбоподателят работил в Комбинат за Индустриално машиностроене - Дебелец, като този период включва и времето, за което е бил командирован за работа в ГДР. Анализирал е записа в трудовата книжка, и е установил, че е един за целия период на работа (в завода в Дебелец и в ГДР) и от него личи, че

е приложен чл. 3 (1) от Наредбата за условията, при които български граждани могат да се изпращат и да работят в чужбина, утвърдена с ПМС № 13 от 11.02.1975 г., в сила от 01.01.1975 г. (отм. От 01.12.1990 г.). Съгласно посочената разпоредба изпращането на работа в чужбина може да става и без прекратяване на трудовия договор с предприятието, в което лицето работи към момента на изпращане. Установено било, че трудовата книжка на жалбоподателя е редовно оформена за периода 12.06.1979 - 20.01.1982 г. и съдържа всички необходими реквизити, поради което тя представлява достатъчен удостоверителен документ, съгласно който изслуженото време, през което жалбоподателят е работил в КИМ „Червена звезда” Дебелец, е 2 г., 4м и 10 дни.

Установен бил и вида на работата - „шлосер V разряд” в цех „Монтажен”, се съдържа в Заповед за уволнение № 12/30.01.1982 г., както и „шлосер-монтър”, „работа в ГДР” и „монтър-шлосер” - в Удостоверение Обр. УП-3 № 25/10.03.2014 г. и в Удостоверение Обр. УП-2 № 18/20.03.2015 г. Отрасълът на предприятието е „Машиностроене” и може да се изведе както от издадените от Машиностроителен завод „Червена звезда” - Дебелец Заповед за уволнение № 12/30.01.1982 г. и Искова молба до Районен съд гр. В. Т. Изх. № 821-01-1022, така и от Договора за предоставяне на български работници в заводите за тежко машиностроене в ГДР, подписан от българска страна от **изпращащото предприятие Т..**

За периода 24.07.1979 г. до 31.10.1981 г. жалбоподателят е работил в Германия. От представената по делото справка за брой и специалност на българските работници-специалисти (Приложение 1 към Договора за работа в ГДР), от които за Л. - Германия са заминали 185 човека е видно, че в тази бройка попада и жалбоподателят Л. С. Р., на основание т.2 - „Шлосери за стоманени конструкции.

Видно от Приложение 1 към Договора, естеството на работа за периода в ГДР е посочено като: „шлосер за стоманени конструкции” с подробно описание на изпълняваните операции: напасване, изправяне и рязане на материала по чертежи или по данни върху детайлите на стоманената конструкция, електро свързване, винтово и нитово свързване.

За естеството на изпълняваните операции в завода в Дебелец (в периодите 12.06 - 23.07.1979г и 01.11.1981 - 20.01.1982г), освен Договора между НРБ и ГДР и по-конкретно Приложение 1 към него, няма други приложени по делото конкретни документи, в които изпълняваните операции да са описани детайлно. Извод за работата може да бъде направен от следните документи - Заповед за уволнение от Машиностроителен завод „Червена звезда” - гара Дебелец, в която е посочена длъжността - „шлосер V разряд”, мястото - цех „Монтажен” и отрасъла - „Машиностроителен завод”, Трудова книжка, която съдържа същата информация относно длъжността и квалификацията-разряд. Съгласно Договора с ГДР: Т. ще осигури, а Обединение Т. ще приеме на работа специализирани работници, специалностите и квалификацията на българските

работници са уточнени в Приложение списък № 1 (Чл.1 от договора); Българските работници ще работят съгласно разряда, за който са класирани в НРБ (Чл.5 от Договора) /за жалбоподателя това е V разряд/: Заводите в ГДР, в които ще работят българските работници, осигуряват непрекъснатата им работа, съгласно технологическия процес в тези заводи (Чл.4 от Договора).

В допълнение е анализирал и описанието на технологичния процес, валидно за отрасъл „машиностроене“ и посочените технологични операции, характерни за него (Източник - Учебник „Технология на машиностроенето“).

Вещото лице отчете, съгласно Договора с ГДР, и факта, че жалбоподателят е притежавал висока квалификация (V-та степен на разряд).

Констатирало е, че описаното естество на работа в Приложение 1 към Договора за работа в ГДР съвпада с описанието на технологичния процес в отрасъл Машиностроене и е валидно и за работата в индустриалните заводи в България от отрасъл „Машиностроене“

Видно от изложеното, за целия период на работа от 12.06.1979 г. до 20.01.1982 г. в процесиите предприятия: в КИМ „Червена звезда“ [населено място] и времето, в което е бил командирован на работа в Завода за тежко машиностроене в Л., ГДР, жалбоподателят е работил като „шлосер“ и „шлосер-монтър“ в предприятия от отрасъл „Машиностроене“ - подотрасли индустриално и тежко машиностроене.

Съгласно ПКТП и по-конкретно § 2. от него, приет при неговата отмяна, „Трудовият стаж при пенсиониране на работниците и служителите, придобит до 31 декември 1999 г. включително, се зачита от съответната категория по действащия до тази дата Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране.

Съгласно ПКТП за II-ра категория труд се зачита труда на работниците и служителите, чиято дейност попада в Раздел II, точки от 7. до 65г вкл. от ПКТП.

Трудът на работилите като „шлосер“, „електрошлосер“, „монтър“ или „шлосер-монтър“ е записан в ПКТП като труд „II-ра категория“ в няколко точки и букви от тях (подробно посочени в експертизата).

Тези отрасли. предприятия, производства и длъжности са включени в ПКТП в Раздел II за Втора категория труд, като навсякъде в тях длъжността „шлосер“, „монтър“, „шлосер-монтър“ ..електромонтър“ фигурира.

В съответствие с чл.67, трудът на работниците и служителите, посочени в раздел I и II на правилника, се причислява към съответната категория, независимо в кой отрасъл на производството е положен, щом работата им е свързана със същата вредност и тежест на труда. За периода 12.06.1979г до 20.01.1982г - Комбинат за индустриално машиностроене - Дебелец - съгласно приложена по делото копие от трудова книжка, изслуженото време е 2г 4м и 10 дни. Жалбоподателят е работил като шлосер V разряд в дейност машиностроене.

Аналогично на периодите 12.06.-23.07.1979 и 01 11 1981 " 20.01.1982 г., и за

периода 24.07.1979 г. до 31.10.1981г - период на работа в ГДР, за комбината за индустриално машиностроене Дебелец е съществувало задължение за внасяне върху месечните заплати в лева.

За да отговори на вторият поставен въпрос вещото лице анализиращо информацията от приложените по делото документи. Установило е, че в издаденото от [фирма] Удостоверение Обр. УП-3 е записано, че „Върху брутно трудово възнаграждение са направени осигурителни вноски за всички осигурителни случаи. Спазен е чл. 38 от НПСО”. В последствие, в резултат на нарочно запитване от НОИ, [фирма] издава Удостоверение № 77/13.08.2014 г., относно уточняване на трудов стаж на Л. С. Р., в което се казва: „За периода 24.07.1979 до 31.10.1981 лицето е било командировано на работа в Завод за тежки машини в Л. ГДР. За посочения период лицето не е извършвало фактическа трудова дейност на територията на Република България и не е осигурявано на територията на Република България. С това удостоверение № 77/13.08.2014 анулирам трудовия стаж за периода 24.07.1979 до 31.10.1981 от УПЗ изх. № 25/10.03.2014. За посочения период липсват данни в разплащателните ведомости.”

От удостоверение Обр. УП-2 от [фирма]/ Правоприемник на Корпорация У. АД, изх. № 18/20.03.2015г. периодът на работа в ГДР е посочен като период, за който Брутното трудово възнаграждение или доход за определяне на размера на пенсията (колона 4) е 0.00 лева.

В Извлеченията от партидни книги за 1979, 1980 и 1981 г., заверени от [фирма], е посочена информация за 125.00 лева и 137.00 лева помесечно и последователно от м.юни 1979 до м.октомври 1981 г., както е описано подробно и по-нататък в изложението.

По-нататък в експертизата вещото лице е съпоставило информацията от тези документи, и е достигнало до изводът, че в партидните книги за 1979, 1980 и 1981 г., заверени от [фирма], е посочена информация за месечна заплата в левове. Тя се изплаща от предприятието КИМ „Червена звезда” Дебелец за сметка на изпращащата организация Т., която възстановява изплатените суми в съответствие с Чл.21 ал.1 във връзка с Чл.16 ал.1 от Наредбата за условията, при които български граждани могат да се изпращат и да работят в чужбина (в сила от 1.01.1975 г., отм., бр.95 от 27.11.1990 г., считано от 01.12.1990 г.).

В случай, че съгласно чл.23 ал.1, 2 и 3 от Наредбата са дължими и осигурителни вноски, на основание Чл.27 те също са за сметка на изпращащата организация. Съгласно Чл.27 ал.1 тя ги възстановява на предприятието-платец или, съгласно Чл.27 ал.2, изпращащата организация може да ги внася директно в ДОО (ако това е съгласувано по определен ред).

В този ред на мисли, когато текущо са дължими и осигурителни вноски върху трудовото възнаграждение в лева, получено преди заминаването (така както е определено в Чл.23 ал.3 от Наредбата), на основание Чл.27 ал.3 „От изплатените парични обезщетения във валута се приспада обезщетението в левове, което лицето би получило в България, изчислено съгласно чл.150 - 153

от Кодекса на труда от трудовото възнаграждение, върху което са внесени осигурителните вноски по реда на чл.23.” Това означава, че за периода на работа в чужбина лицата са били осигурявани на различни основания в страната и чужбина и не са били облагодетелствани чрез натрупване на обезщетения и в лева, и във валута за един и същ осигурителен случай.

С Договора, подписан на 03.12.1975г между Министерство на тежкото машиностроене и комплектните съоръжения на ГДР в чл. 10 е посочено; „Българските работници ще бъдат обществено осигурени съгласно Споразумението между Правителствата на за НРБ и ГДР сътрудничество в областта на социалната политика от 20.02.1953 г. и съответните му изменения”, като съществува вероятност под „Споразумението” да се разбира всъщност „Спогодбата”.

Съгласно СПОГОДБА между Република България и Германска Демократична Република за сътрудничество в областта на социалната политика - Раздел II. Обществено осигуряване на работниците и служителите - чл.3 Провеждане на осигуряването, в т.1 се посочва, че: „Задължението за осигуряване и вноски по общественото осигуряване на работниците и служителите, се уреждат съгласно законовите разпоредби на страната, на която територия се упражнява трудовата дейност, даваща основание за обществено осигуряване /наричано по-нататък „страната, където се упражнява трудова дейност”/, доколкото в тази Спогодба не се предвижда друго”. По-нататък в същия Раздел И. Обществено осигуряване на работниците и служителите - чл.6 Специални разпореждания за някои категории трудещи се, в т.1 б/ се посочва изрично, че: „1. Разпоредбите на тази Спогодба не се прилагат: б/ спрямо работниците и служителите в предприятията на транспорта, както и в другите предприятия, изпратени на работа на територията на другата страна, ако са граждани на Страната, която ги е изпратила.”

Вещото лице е посочило, че жалбоподателят Л. Р. попада в категорията работници в другите предприятия, които са изпратени на територията на другата страна, за които разпоредбите на Спогодбата не се прилагат, ако са граждани на страната, която ги е изпратила, в случая НРБ.

С Постановление №16 от 06.03.1976г, с чл. 1. се „Утвърждава договора за условията за предоставяне на български работници в ГДР, подписан между Дирекция „Т.” - С. и Министерство на тежкото машиностроене на Германската демократична република на 03.12.1975г в [населено място].” Чл.2 ал.1 изисква „Министерството на машиностроенето и металургията и Министерството на енергетиката да осигурят набирането на необходимите за изпълнение на договора работници за изпращане в ГДР”, като „кадри за завода за нестандартно оборудване.” По-нататък чл.3 ал.1 определя задължение за двете български министерства „да поемат за своя сметка разходите за заплата в лева в България в случаите, когато те не се покриват от преведените от Германската демократична република суми”, а чл.6 от същото ПМС №16 постановява, че ”За неуредените с това постановление и утвърдения договор въпроси.охносно

условията за изпращане и работа на българските специалисти в ГДР се прилагат съответните разпоредби на Наредбата за условията, при които български граждани могат да се изпращат и да работят в чужбина, утвърдена е постановление №13 на Министерския съвет от 11 февруари 1976 година ” Експертът подробно е описал в експертизата си относимите разпоредби към настоящия случай.

Посочило е, че съгласно чл.23 ал.2 от цитираната по-горе Наредба - Осигурителните вноски се изчисляват върху брутно месечно трудово възнаграждение, което изпратеният на работа в чужбина е получил през календарния месец, предхождащ месеца на заминаването му в чужбина, поради което е счело, че в конкретния случай това е м. юни, тъй като жалбоподателят е заминал в чужбина на 24.07.1979 г.

Вещото лице счита, че на основание на разпоредбите на Чл.21 ал.1, Чл.23 ал.1 и ал.2 и Чл.27 ал.1 от Наредбата за условията, при които български граждани могат да се изпращат и да работят в чужбина, задължението за внасяне на осигурителни вноски в полза на жалбоподателя за периода 24.07.1979 - 31.10.1981г върху месечните заплати в лева е на КИМ „Червена звезда” Дебелец, а задължението за възстановяване на внесените суми в ДОО - на Т..

Съгласно Договора между НРБ и ГДР, Постановление №16 от 16.03.1976г на Министерския съвет за неговото утвърждаване, Спогодбата между правителството на НРБ и ГДР за сътрудничество в областта на социалната политика от 20.02.1958г и Наредбата за условията, при които български граждани могат да се изпращат и да работят в чужбина, утвърдена с постановление №13 на Министерския съвет от 11 февруари 1976 година, следва да се зачете като осигурителен стаж на жалбоподателя при условията на българското законодателство положеният през периода от 12.06.1979 до 20.01.1982г труд, вкл. и за периода 24.07.1979г до 31.10.1981 г - времето през което Л. С. Р. е бил командирован в ГДР от „Червена звезда” - Дебелец. Изслуженото време е 2г, 4м и 10 дни.

Вещото лице е счело, че разпоредбата на чл.16, ал.4 от Наредбата за пенсиите и осигурителен стаж, а именно: „Осигурителен стаж зачетен от друга държава с която Република България прилага международен договор в областта на социалното осигуряване, като положен при специфични условия на труд, съответстващ на I и II категория труд по българското законодателство, се взима предвид при преценка на правото на пенсия в неговата календарна продължителност, без да се превръща по реда на чл.104, ал.2-9 от КСО, освен ако в международен договор е предвидено друго” не е приложима, тъй като не са налице условия за непризнаване на стажа в ГДР през периода 24.07.1079-31.10.1981 г и изваждането му от общия стаж, който следва да се признае като осигурителен стаж за труд, положен при условията на българското законодателство. Не са налице условия един стаж първо да се вади, а след това същият стаж да се добавя като стаж, зачетен от друга държава с която Република България прилага международен договор в областта на

социалното осигуряване.

В своето заключение експертът се е съобразил с разпоредбата на чл.67 ал.1 от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране, положението от жалбоподателя труд в Комбината за индустриално машиностроене - Дебелец за периода от 12.06.1979 до 20.01.1982г на длъжността „шлосер” в цех „Монтажен” в дейност „Машиностроене” съответства на II-ра категория труд от ПКТП според характера на извършваната от жалбоподателя работа, на изпълняваните задачи, условията вредността и тежестта на работа в процесите предприятия (в КИМ „Червена звезда” - Дебелец и в Завода за тежко машиностроене - ГДР). Изслуженото време за периода от 12.06.1979 до 20.01.1982г е 2г, 4м и 10дни. В предприятието КИМ „Червена звезда” - Дебелец, в партидните книги за 1979, 1980 и 1981 г е регистрирана информация, свързана с изплащани на жалбоподателя месечни заплати в лева за времето на работа в ГДР. Внасянето на осигурителни вноски върху получаваните от жалбоподателя месечни заплати в лева за целия период на работа в КИМ „Червена звезда” - Дебелец от 12.06.1979 до 20.01.1982г (вкл. и периода на работа в ГДР) е било дължимо. Осигурителните вноски е следвало да бъдат внасяни от КИМ „Червена звезда” - Дебелец за сметка на изпращащата организация Т.. Експертът е направил анализ и на труда на заетите лица като „шлосер“, „монтър“ или „шлосер – монтър“ в машиностроителните предприятия, като е достигнал до заключението, че за посочените професии неблагоприятно влияние върху работника оказват почти всички елементи на условията на труд, с изключение на електромагнитните полета и лазерни лъчения и йонизиращите лъчения, като това влияние може да се определи като неблагоприятно влияние на условията на труд със средна, към висока степен на въздействие.

Неоснователно е искането на жалбоподателя за зачитане на осигурителен стаж по трудова книжка за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от [фирма], тъй като същият не е надлежно установен. Съгласно чл.6 от Правилника за прилагане на Дял трети от КТ/51 г. частните предприятия, стопанства и домакинства, които имат наети на работа лица, подлежащи на задължително осигуряване, са длъжни в седмичен срок от постъпването им на работа да ги снабдят с осигурителни книжки, ако не са снабдени за съответната календарна година.

В чл.1, ал.1, т.6 от действащата през спорния период 01.04.1990г. -06.09.1991г. Наредба за обществено осигуряване на лицата, които упражняват трудова дейност във фирмите на граждани, в индивидуалните земеделски стопанства, по договор за аренда или въз основа на регистрация или произвеждат селскостопанска продукция при заплащане на акорд обн.ДВ. бр.70/1989г., отм. от 20.07.1992г./ е регламентирано, че работещите по трудов договор с фирми на граждани или с индивидуални земеделски стопанства се осигуряват задължително за всички осигурителни случаи по чл.146 от Кодекса на труда от 1951г. по реда на тази наредба. В чл.14 от Наредбата е регламентирано, че на тези лица се издават осигурителни книжки, в които се вписват направените

осигурителни вноски, изплатените парични обезщетения, помощи и месечни добавки за деца. Вписванията се правят от съответните териториални поделения „социално осигуряване“, общински народни съвети, фирми или други социалистически организации, чрез които се правят вноските и се извършват осигурителните плащания. Участието в осигуряването и трудовият стаж на тези лица се удостоверява с осигурителна книжка с оглед ползването на права от държавното обществено осигуряване, макар това да не изключва задължението на работодателя да издава трудова книжка.

Жалбоподателят не е удостоверил надлежно осигурителен стаж за периода на работа в [фирма] нито с осигурителна книжка, нито със заверена съгласно законовите изисквания трудова книжка. В заявление вх.№МП-59409/13.05.2014г. Л. Р. декларира, че не притежава осигурителна книжка. От декларация вх.№ МП-594-9#25 от 14.04.2015г. на жалбоподателя се установява, че същият е уведомен, че положеният от него труд при [фирма] не може да се зачете поради липса на осигурителна книжка. Стажът при ЕТ “С. К.” в периода 01.04.1990г.-06.09.1991г., фигуриращ в трудова книжка №166/10.05.1971 г. не е надлежно заверен с два подписа съгласно изискването на Инструкция №2492/68г. поради което този период правилно не е зачетен при преценка на правото на пенсия.

В изпълнение на решение №2153-21-99/06.11.2015г. на Директора на ТП на НОИ е извършена проверка от контролните органи на НОИ на [фирма], обективирана в Констативен протокол от 11.12.2015г. От декларация на С. К. се установява, че същият не съхранява документи, свързани с дейността на [фирма], в това число и ведомости за заплати на наетите лица, както и че не притежава печат на фирмата.

С оглед на изложеното, съдът счита, че поради непредставена осигурителна книжка, ненадлежно заверена трудова книжка и липса на първична документация, при преценка правото на пенсия на жалбоподателя правилно не е зачетен осигурителен стаж за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от [фирма]. Неоснователно е и искането на жалбоподателя за периода 01.11.2002г. - 23.05.2003г., през който е работил при [фирма] да му бъде зачетен осигурителен стаж в размер на календарната продължителност на периода съобразно отразения в трудовата книжка трудов стаж 6 месеца и 15 дни. Според съда, липсва законово основание за зачитане както на трудов, така и на осигурителен стаж на представената трудова книжка, доколкото същата не е надлежно заверена.

Съгласно чл.6 ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж /обн.ДВ.бр.102/1993г./ при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. Установяване на трудов стаж, неоформен по посочения в чл.6, ал.1 от НТКТС начин, съгласно чл.12, ал.2 от

наредбата може да се извършва само за трудов стаж, придобит до 1 юли 1960г. Заверката на трудовата книжка на жалбоподателя за периода 01.11.2002г.-23.05.2003г. не отговаря на последните изисквания, поради което съдът изцяло споделя доводите на административни орган в тази връзка.

Съгласно чл.40. ал.4 от НПОС/ нова ДВ, бр. 19/2003г. в сила от 01.01.2003г./ за времето след 31.12.2002г. ако продължителността на осигурителния стаж на лицата, работещи по трудово или по служебно правоотношение, е равна на продължителността на трудовия или служебния етаж, в трудовата или в служебната книжка при прекратяване на правоотношението се вписва от осигурителя следния текст: „Осигурителният стаж е равен на зачетения трудов /служебен/ стаж. Ако в трудовата или в служебната книжка не е направено посоченото вписване, осигурителният стаж се установява с документ по образец, утвърден от управителя на НОИ, издаден от осигурителя.

Изискването за вписване е с оглед изменената от 01.01.2003г. разпоредба на чл.9, ал.1, т.1 от КСО, регламентираща пропорционално зачитане на осигурителния стаж в случаите на работа при непълно работно време. Съгласно чл.9. ал.1, т.1 от КСО осигурителният стаж се изчислява в часове, дни, месеци и години. За осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл.4, ал.1, т.1 са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото възнаграждение, но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл.6, ал., т.3 за съответната професия: когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време.

По силата на чл.38. ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж на лицата по чл.4. ал.1, т.1-4, 69 и 7 от КСО за времето след 31 декември 2002 г., а за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 8 - за времето след 27 декември 2003 г., се зачита и изчислява както следва: за един ден осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал.1. т.1-4 и 6 са отработили пълното законоустановено за тях работно време за деня и за това време са внесени или са дължими осигурителните вноски върху възнаграждението им, а за работниците и служителите - върху не по-малко от минималния осигурителен доход за съответната професия по икономическа дейност; осигурителният стаж на лицата по т. 1, които са работили при непълно работно време и са били осигурени върху не по-малко от минималния осигурителен доход за професията по икономическа дейност за съответната продължителност на работното време, се изчислява, като сборът от отработените часове се раздели на установената с нормативен акт продължителност на работното време.

По данни в Регистъра на осигурените лица на НОИ за целия период от 01.11.2002г.до 23.05.2003г. жалбоподателят е работел на непълно работно време – 4 часа. При спазване разпоредбата на чл.9, ал.1, т.1 от КСО при

преценка правото на пенсия длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е зачело на жалбоподателя осигурителен стаж по РОЛ на НОИ в размер на 2 месеца за периода 01.11.2002- 31.12.2002г. и в размер на 2 месеца и 11 дни за периода 01.01.2003г.-23.05.2003г. на 4 часа/.

Предвид на горепосоченото, като е възприел трудовия стаж на жалбоподателя за времето от 12.06.1979 г. до 20.01.1982 г. за такъв от трета категория, ответникът е достигнал до неправилен извод, че по отношение на оспорвания не са налице предпоставките за отпускане на пенсия при условията на чл. 68, ал.1-2 от КСО, вкл. към момента на издаване на Разпореждане № [ЕГН]/40/31.05.2016 г. потвърдено с решение № 2153-21-26/06.02.2017 г. на Ръководителя на "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ- С. - град, предвид което е извел и неправилният извод за законосъобразност на потвърденото с процесното решение Разпореждане № [ЕГН]/40/31.05.2016 г. на Ръководителя на " Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ С. – град. Ето защо, проверяваният административен акт и потвърденото с него разпореждане, следва да бъдат отменени, като издадени при допуснато нарушение на материалния закон. Доколкото в чл. 98, ал. 1 от КСО е предвидена изрична компетентност на лицата, имащи право да отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват пенсии и добавки към тях, преписката на ТП на НОИ С. – град за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст следва да бъде върната на ТП на НОИ С. - град за ново произнасяне, съобразно дадените в настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода от настоящия правен спор и въз основа на направено своевременно искане от страна на жалбоподателя в съответната насока, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът следва да присъди в полза на страната направените от нея разноски за настоящата съдебна инстанция, които се равняват в общ размер на 1217 лв., представляващи направени разноски за 700.00 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие, за ССЕ общо в размер на 502 лв. и ДТ в размер на 15 лв.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, VII състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017 г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ, с което са оставена без уважение жалбата на Р. срещу разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“и е отказано отпускането на оспорвания на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ВРЪЩА преписката на Териториално поделение – С. град на НОИ за ново произнасяне по подаденото от Л. С. Р. Заявление вх. № МП- 59409/13.05.2014 г.

, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение – С. град на НОИ, да заплати на Л. С. Р., сумата в размер на 1217 лв., представляващи направени разноси за 700.00 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие, за ССЕ общо в размер на 502 лв. и ДТ в размер на 15 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

Съдия: